Lieta Nr.A42393206
AA43 - 0170 - 09/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 19.martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs V.Endzelis,
tiesneses K.Krastiņa un L.Vīnkalna,

piedaloties pieteicējiem *A.M.*, *Al.M.* un atbildētājas Rīgas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes pārstāvei Sandai Vaiskovičai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.M.*, *Al.M.*, *V.B.* pieteikumu par Rīgas domes 2006.gada 17.marta Lēmumu Nr.1-43/RD-06-638-ap, 1-43/RD-06-642-ap, 1-43/RD-06-643-ap, 1-43/RD-06-644-ap, 1-43/RD-06-645-ap, 1-43/RD-06-640-ap, 1-43/RD-06-636-ap, 1-43/RD-06-634-ap, 1-43/RD-06-630-ap, 1-43/RD-06-629-ap, 1-43/RD-06-633-ap, 1-43/RD-06-635-ap, 1-43/RD-06-637-ap, 1-43/RD-06-639-ap, 1-43/RD-06-641-ap atcelšanu, sakarā ar *A.M.*, *V.B.*, *Al.M.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 9.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 18.aprīlī *A.M.*, *Al.M.*, *V.B.* (turpmāk arī - pieteicēji) iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā par Rīgas domes 2006.gada 17.marta lēmumu Nr.1-43/RD-06-638-ap, 1-43/RD-06-642-ap, 1-43/RD-06-643-ap, 1-43/RD-06-644-ap, 1-43/RD-06-645-ap, 1-43/RD-06-640-ap, 1-43/RD-06-636-ap, 1-43/RD-06-634-ap, 1-43/RD-06-630-ap, 1-43/RD-06-629-ap, 1-43/RD-06-633-ap, 1-43/RD-06-635-ap, 1-43/RD-06-637-ap, 1-43/RD-06-639-ap, 1-43/RD-06-641-ap (turpmāk visi kopā arī - Lēmumi) atcelšanu.

[1.1] *A.M.* pārsūdz Rīgas domes 2006.gada 17.marta lēmumus Nr.1-43/RD-06-638-ap, 1-43/RD-06-642-ap, 1-43/RD-06-643-ap, 1-43/RD-06-644-ap, 1-43/RD-06-645-ap.

[1.2] *Al.M.* pārsūdz Rīgas domes 2006.gada 17.marta lēmumus 1-43/RD-06-640-ap, 1-43/RD-06-636-ap, 1-43/RD-06-634-ap, 1-43/RD-06-630-ap, 1-43/RD-06-629-ap.

[1.3] *V.B.* pārsūdz Rīgas domes 2006.gada 17.marta lēmumus 1-43/RD-06-633-ap, 1-43/RD-06-635-ap, 1-43/RD-06-637-ap, 1-43/RD-06-639-ap, 1-43/RD-06-641-ap.

[1.4] Ar Lēmumiem atstāti negrozīti Rīgas domes Pašvaldību ieņēmumu pārvaldes lēmumi par nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinu par 2004. un 2005.gadu attiecībā uz pieteicējiem piederošiem zemes gabaliem –

Rīgā, */adrese/* (*kadastra numurs*), 1973 kv. m. platībā;

Rīgā, */adrese/* (*kadastra numurs*), 3155 kv.m. platībā;

Rīgā, */adrese/*, (*kadastra numurs*), 1716 kv.m. platībā;

Rīgā, */adrese/* (*kadastra numurs*) 3622 kvm. platībā;

Rīgā, */adrese/* (*kadastra numurs*) 2084 kvm. platībā.

[1.5] Pieteicēji nepiekrīt Lēmumiem, pamatojoties uz turpmāko.

[1.5.1] 1998.gada 22.decembrī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts (lieta Nr.SKC – 799) konstatēja, ka ar Civillietu tiesas palātas spriedumu ir daļēji grozīti Rīgas pilsētas zemes komisijas lēmumi, kuri pieņemti 1997.gada 22.maijā un 1997.gada 19.jūnijā un ar kuriem atzītas īpašuma tiesības uz zemes gabaliem Rīgā, */adrese/* 99.grupā, 116.grunts, 4636 kv. m. platībā un Rīgā, */adrese/* 99.grupā, 118.grunts, 4586 kv. m. platībā *L.M.Z.* un *V.B.* uz 1/6 domājamo daļu katram un *Al.M., A.M., Z.M.* un *V.B.* uz 1/8 domājamo daļu katram. Senāta senatoru kolēģija nolēma: kasācijas tiesvedību izbeigt.

Līdz pat pēdējam laikam uz iepriekš minētajiem zemes gabaliem pieteicējiem nav atjaunotas īpašuma tiesības.

[1.5.2] Saskaņā ar likumu „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmo daļu nekustamā īpašuma nodokļa maksātāji ir personas, kuru īpašumā vai tiesiskā valdījumā ir nekustamais īpašums. Saskaņā ar 2.panta otro daļu - par nekustamā īpašuma īpašnieku šā likuma izpratnē uzskatāma persona, kuras īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu ir nostiprinātas zemesgrāmatā un 2.panta trešā daļas 1.punkts nosaka - par nekustamā īpašuma tiesisko valdītāju šā likuma izpratnē uzskatāma persona, kurai atbilstoši likumā noteiktās institūcijas lēmumam zemes reformas gaitā zeme nodota (piešķirta) īpašumā par samaksu vai atjaunotas īpašuma tiesības uz to un zeme ierādīta (iemērīta) dabā.

Pieteicējiem uz Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes lēmumos minētajām zemes gabalu vienībām nav atjaunotas īpašuma tiesības un zeme nav ierādīta (iemērīta) dabā, nav sastādīti robežu noteikšanas akti, tāpēc nekustamā īpašuma nodoklis nav jāmaksā.

[1.5.3] 2000.gada 7.aprīlī pieteicēji saņēma Rīgas domes Finanšu departamenta Zemgales priekšpilsētas Finanšu nodaļas vēstules, kurās minēts, ka saskaņā ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 1998.gada 20.aprīļa un Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesas palātas 1998.gada 28.oktobra spriedumiem par zemes gabaliem: */adrese/*(99/117), platība 3622 kv. m., */adrese/* (99/2030), platība 2084 kv. m., */adrese/*,24 (99/118), platība 1716 kv. m., */adrese/* (99/116), platība 1973 kv. m.

Iepriekš minētie tiesas spriedumi šādas zemes gabalu platību un robežu izmaiņas neparedz, tāpēc 2000.gada 22.maijā tika pieprasīta Latvijas Republikas Valsts zemes dienesta Lielrīgas reģionālās nodaļas uzziņa par nekustamo īpašumu Rīgā, */adrese/*, 99.grupa, grunts Nr.117, platība 4572,5 kv.m. Uzziņā minēts, ka reģistrēti kā dokumenti 1994.gada 14.jūlija Rīgas

pilsētas zemes komisijas lēmumi Nr.14/64, kuros minēts - atzīt *A.M.*, *Al.M.*, *V.B.* un *Z.M.* īpašuma tiesības zemes gabalā, Rīgā 99.grupa, 117.grunts no gruntsgabala kopplatības 4572,5 kv.m. vienas ceturtās (1/4) domājamās daļas apmērā katram. Turpretī kadastru reģistra uzziņā par nekustamo īpašumu Rīgā, */adrese/*, 99.grupa, grunts 117 no gruntsgabala kopplatības 3622 kv.m. *Al.M.*, *V.B.* un *Z.M.* pieder vienas divdesmit ceturtās (1/24) domājamās daļas apmērā katram. Bez tam *L.M.Z.*, *V.B.* un *M.O.* pienākas četras divdesmit ceturtās (4/24) domājamās daļas apmērā katram, bet par deviņām divdesmit četrām (9/24) domājamām daļām datu nav. Zemes gabalu ar platību 3622 kv. m. iepriekš minētajām personām piešķīris Latvijas Republikas Valsts zemes dienesta Lielrīgas reģionālās nodaļas Rīgas pilsētas mērniecības birojs. 1996.gada 14.jūnijā, izgatavojot zemes gabala, kura platība ir 3622 kv.m., robežu plānu, nav sastādīts zemes gabala robežu noteikšanas akts, bet tas ir pretrunā ar Valsts zemes dienesta ‚Zemes vienību robežu uzmērīšanas instrukciju, kas ir obligāta un saistoša visiem mērniecības birojiem bez izņēmuma.

Mērniecības birojam robežu noteikšanas aktus vajadzēja sastādīt un skaitu palielināt par katru klāt nākušo citu zemes īpašnieku: 1994.gadā - viens īpašnieks, 1996.gadā - pieci īpašnieki, 1998.gadā - seši īpašnieki, 2000.gadā - septiņi īpašnieki.

Bez tam visos zemes gabalu robežu plānos grupa 99.grunts 117 un grunts 118 Mērniecības birojs ir nepareizi izveidojis */adrese/* un */adrese/*, kaut gan tur tādai nav jābūt.

[1.5.4] Saskaņā ar likuma „Par zemes komisijām" 6.pantu Rīgas pilsētas zemes komisijas pieņemtais lēmums vai pārsūdzības kārtībā pieņemtais Rīgas domes lēmums ir pamatdokuments zemes īpašuma reģistrācijai Kadastru reģistrā un tā nostiprināšanai zemesgrāmatās. Iepriekš minēto apstiprina arī Rīgas pilsētas zemes komisijas 1997.gada 31.oktobra vēstule Nr.B-2 - 1.57.

Pieteicēji norāda, ka netiek ņemts vērā likuma 21.2.2.pants - Rīgas pilsētas zemes komisija dod atzinumu par zemes īpašuma tiesībām, bet pēc zemes robežu iemērīšanas un zemes robežu iemērīšanas akta un zemes robežu plāna izgatavošanas pieņem lēmumu par zemes īpašuma tiesību atjaunošanu. 21.2.8. pants - dod atzinumus par izejas datiem zemes nodokļa aprēķināšanai un 21.2.10 - pieņem lēmumu par zemes gabala platību un robežu plānu apstiprināšanu.

Rīgas pilsētas Zemes komisijas 1997.gada 22.maija lēmumu Nr.19/161 un 1997.gada 19.jūnija lēmumu Nr.23/158 pieteicēji apstrīdēja Rīgas domē, un 1997.gada 18.decembrī bija sagatavots Rīgas domes lēmuma projekts. 1997.gada 18.decembrī *L.M.Z.* dēls no pirmās laulības *V.Ž.* griezās Rīgas domes īpašuma departamenta Zemju pārvaldē un lūdza apturēt īpašuma tiesību atjaunošanu sakarā ar prasības pieteikumu tiesā.

[1.5.5] Pieteicēji lūdz atcelt iepriekš minētos Lēmumus, piedzīt par labu pieteicējiem visus tiesāšanās izdevumus par advokātu pakalpojumiem un valsts nodevām, pavisam kopā 75 lati, kā arī atzīt, ka Rīgas dome šo zemes gabalu īpašniekiem nodarījusi materiālo un morālo zaudējumu.

Lūdz uzlikt par pienākumu Rīgas domei pieņemt pārsūdzības kārtībā lēmumu par apstrīdētajiem Rīgas pilsētas zemes komisijas lēmumiem – 1997.gada 22.februāra lēmumu Nr.19/161 un 1997.gada 19.jūnija lēmumu Nr.23/158.

[1.6] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2006.gada 20.aprīļa lēmumu atteikts pieņemt pieteikumu daļā par pienākuma uzlikšanu Rīgas domei noslēgt zemes nomas līgumu par dzīvojamo ēku Rīgā, */adrese/*. Šis lēmums nav pārsūdzēts un ir stājies likumīgā spēkā.

Iesniegumā par trūkumu novēršanu pieteicēji atteikušies no prasījuma par materiālā un morālā kaitējuma atlīdzināšanu, tāpēc šajā daļā administratīvā lieta nav ierosināta.

[2] Atbildētājs tiesā iesniegtajā paskaidrojumā pieteikumu neatzina un norādīja, ka uzskata par nepamatotu pieteikumā pausto apgalvojumu, ka pieteicēji nav uzskatāmi par nekustamā īpašuma nodokļa maksātājiem, jo viņiem nav atjaunotas īpašuma tiesības uz strīdus zemes gabaliem un tie nav ierādīti (iemērīti) dabā, kā to nosaka likuma ,,Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmā daļa un 2.panta trešās daļas l.punkts.

[2.1] No likuma ,,Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmās daļas izriet, ka, lai pieteicējus atzītu par nekustamā īpašuma nodokļa maksātājiem, ir jākonstatē divi likuma ,,Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta trešās daļas l.punktā norādīti apstākļi: 1) personai atbilstoši likumā noteiktās institūcijas lēmumam zemes reformas gaitā zeme nodota (piešķirta) īpašumā par samaksu vai atjaunotas īpašuma tiesības uz to; 2) zeme ierādīta (iemērīta) dabā.

Atbildētājs uzskata, ka attiecībā uz pieteicējiem ir izpildījušies abi iepriekš minētie nosacījumi personas atzīšanai par nekustamā īpašuma nodokļa maksātāju, jo, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Zemes komisijas lēmumiem un Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 1998.gada 20.aprīļa spriedumu, kā arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 1998.gada 28.oktobra spriedumu, pieteicējiem ir atjaunotas īpašuma tiesības uz strīdus zemes gabaliem attiecīgu domājamo daļu apmērā, turklāt Latvijas Republikas Valsts zemes dienests attiecībā uz visiem strīdus zemes gabaliem ir sastādījis zemes robežu plānus, un visi zemes gabali ir reģistrēti attiecīgajos Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumos.

[2.2] Atbildētāja ieskatā nepamatots ir pieteicēju apgalvojums, ka viņiem līdz pat šim brīdim neesot atjaunotas īpašuma tiesības uz augstāk minētajiem strīdus zemes gabaliem, kā arī, ka to robežas nav iemērītas dabā.

[2.3] Attiecībā par strīdus nekustamo īpašumu ar */kadastra numurs/* atbildētājs norāda, ka šajā gadījumā nekustamā īpašuma nodoklis pieteicējiem ir rēķināts nevis kā šā nekustamā īpašuma domājamo daļu tiesiskajiem valdītājiem, bet gan, pamatojoties uz likuma ,,Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmo un otro daļu, kā šā nekustamā īpašuma domājamo daļu īpašniekiem.

[2.4] Atbildētājs par lietā nozīmīgu apstākli uzskatīja to, ka arī visi pārējie strīdus nekustamie īpašumi ir reģistrēti Rīgas pilsētas zemesgrāmatā.

Saskaņā ar likuma ,,Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatā" 4.pantu attiecībā uz zemi nostiprinājuma lūgumam pievienojams zemes robežu plāns.

Rīgas pilsētas zemesgrāmatas tiesneši, pirmreizēji reģistrējot strīdus nekustamos īpašumus, jau ir izvērtējuši nostiprinājuma lūgumiem pievienotos Latvijas Republikas Valsts zemes dienesta sastādītos zemes robežu plānus, un atzinuši tos par tiesiski pamatotiem un pareiziem. Rīgas domei, veicot nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinu, nav nekāda pamata apšaubīt zemesgrāmatu ierakstu pareizību.

[2.5] Papildus atbildētājs norādīja, ka pieteicēju tiesisko valdījumu uz strīdus nekustamo īpašumu domājamajām daļām apliecina arī tas, ka uz šo brīdi šīm personām nav nekādu šķēršļu savu īpašuma tiesību reģistrācijai zemesgrāmatā, kā to ir izdarījuši pārējie zemes gabalu domājamo daļu īpašnieki.

Pieteicēju īpašuma tiesības uz strīdus zemes gabaliem attiecīgo domājamo daļu apmērā ir atjaunotas ar Rīgas pilsētas Zemes komisijas lēmumiem un Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 1998.gada 20.aprīļa spriedumu, kā arī ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 1998.gada 28.oktobra spriedumu.

Ņemot vērā, ka šo zemesgabalu pirmreizējā reģistrācija zemesgrāmatā jau ir veikta, tad pieteicējiem, iesniedzot zemesgrāmatā nostiprinājuma lūgumu par savu īpašuma tiesību reģistrāciju uz attiecīgajām domājamajām daļām, vairs nav nepieciešams tam pievienot Latvijas Republikas Valsts zemes dienesta sastādītus zemes gabalu robežu plānus, jo tie jau ir sastādīti un iesniegti zemesgrāmatā, veicot pirmreizējo reģistrāciju.

[2.6] Pēc Rīgas domes ieskata fakts, ka pieteicēji sev vien zināmu motīvu dēļ, par veiktajiem zemes gabalu uzmērījumiem neinteresējas ne Latvijas Republikas Valsts zemes dienestā, ne arī Rīgas pilsētas zemesgrāmatā, kā arī kavējas ar savu īpašuma tiesību reģistrāciju zemesgrāmatā, tādā veidā saglabājot zemes gabalu domājamo daļu tiesiskā valdītāja statusu, nevar ietekmēt gan likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 2.punktā, gan likuma ,,Par nekustama īpašuma nodokli" 2.pantā, noteikto pienākumu maksāt nekustamā īpašuma nodokli kā šo zemes gabalu domājamo daļu tiesiskajiem valdītājiem.

Rīgas domes ieskatā nav pieļaujama situācija, ka personai, kura nevēlas savas īpašuma tiesības uz attiecīgo nekustamo īpašumu reģistrēt zemesgrāmatā, nekustamā īpašuma nodoklis netiek rēķināts, savukārt persona, kura ir veikusi sev piederošo domājamo daļu reģistrāciju, faktiski tiek par to ,,sodīta", jo kā šo zemes gabalu domājamo daļu īpašniecei, pamatojoties uz likuma ,,Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmo un otro daļu, sākot ar nākamo mēnesi pēc īpašuma tiesību reģistrēšanas tiek aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis.

[2.7] Attiecībā par Rīgas domes tiesībām veikt nekustamā īpašuma nodokļa papildus aprēķinu pieteicējiem par 2004. un 2005.gadu atbildētājs norāda, ka saskaņā ar likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 23.panta otrās daļas pirmo punktu nodokļu administrācijai ir tiesības precizēt nodokļu

apmērus un uzlikt soda naudu triju gadu laikā pēc likumā noteiktā maksāšanas termiņa.

Likuma ,,Par nekustamā īpašuma nodokli" 6.panta pirmā daļa nosaka, ka pašvaldības par nekustamā īpašuma nodokļa apmēru kārtējam taksācijas gadam paziņo nodokļa maksātājam līdz tā paša gada 15.februārim, nosūtot maksāšanas paziņojumu viņam vai viņa pilnvarotajai personai. Savukārt saskaņā ar iepriekš minētā likuma 6.panta otro daļu, ja nekustamā īpašuma nodokļa maksātājs līdz kārtējā taksācijas gada 15.februārim nav saņēmis maksāšanas paziņojumu, viņa pienākums ir mēneša laikā rakstveidā par to informēt pašvaldību, kura iekasē nodokli.

Lietā nav strīda par to, ka attiecīgajos taksācijas gados pieteicēji nav saņēmuši nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumus par 2004. un 2005.gadu. Līdz ar to, pamatojoties uz iepriekš minēto likuma ,,Par nekustamā īpašuma nodokli" 6.panta otro daļu, viņu pienākums bija mēneša laikā rakstveidā par to informēt Rīgas pašvaldību, ko pieteicēji nav darījuši.

Par strīdus zemes gabalu uzmērīšanas faktu Rīgas pašvaldība uzzināja no Latvijas Republikas Valsts zemes dienesta, kurš, atbildot uz Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes pieprasījumu, tikai 2005.gada 4.aprīlī nosūtīja pašvaldībai strīdus zemes gabalu robežu plānus. Līdz ar to attiecīgajos taksācijas gados pašvaldības rīcībā nebija informācijas par to, ka Latvijas Republikas Valsts zemes dienests ir veicis strīdus zemes gabalu uzmērīšanu.

Ņemot vērā minēto, atbildētājs uzskata, ka savlaicīga nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšana nav bijusi iespējama tieši pieteicēju vainas dēļ, kas izpaudās, pirmkārt, kā informācijas nesniegšana par strīdus zemes gabalu robežu uzmērīšanas faktu, un otrkārt, kā likuma ,,Par nekustamā īpašuma nodokli" 6.panta otrās daļas pārkāpums, savlaicīgi nepaziņojot pašvaldībai, ka netiek saņemti nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumi. Līdz ar to Rīgas pašvaldība ir pamatoti un pareizi piemērojusi likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 23.panta otrās daļas 1.punktu, veicot nekustamā īpašuma nodokļa papildus aprēķinu par 2004.un 2005.gadu.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 9.novembra spriedumu pieteicēju pieteikums noraidīts.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 250.panta pirmo daļu tiesa taisa spriedumu, pārbaudījusi, vai administratīvais akts izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus; administratīvais akts atbilst materiālo tiesību normām; administratīvā akta pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu vai tam piešķirtās, apstiprinātās vai noraidītās tiesības.

A.M. pārsūdz Rīgas domes 2006.gada 17.marta lēmumus Nr.1-43/RD-06-638-ap, 1-43/RD-06-642-ap, 1-43/RD-06-643-ap, 1-43/RD-06-644-ap, 1-43/RD-06-645-ap.

Al.M. pārsūdz Rīgas domes 2006.gada 17.marta lēmumus 1-43/RD-06-640-ap, 1-43/RD-06-636-ap, 1-43/RD-06-634-ap, 1-43/RD-06-630-ap, 1-43/RD-06-629-ap.

V.B. pārsūdz Rīgas domes 2006.gada 17.marta lēmumus 1-43/RD-06-633-ap, 1-43/RD-06-635-ap, 1-43/RD-06-637-ap, 1-43/RD-06-639-ap, 1-43/RD-06-641-ap.

Ar Lēmumiem atstāti negrozīti Rīgas domes Pašvaldību ieņēmumu pārvaldes lēmumi par nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinu par 2004. un 2005.gadu attiecībā uz pieteicējiem piederošiem zemes gabaliem:

Rīgā, */adrese/* (*kadastra numurs*), 1973 kv.m. platībā;

Rīgā, */adrese/* (*kadastra numurs*), 3155 kv.m. platībā;

Rīgā, */adrese/*, (*kadastra numurs*), 1716 kv.m. platībā;

Rīgā, */adrese/*(*kadastra numurs*) 3622 kv.m. platībā;

Rīgā, */adrese/* (*kadastra numurs*) 2084 kv.m. platībā.

Strīds nepastāv par nodokļa apmēru, pieteicēji uzskata, ka viņiem konkrētajā gadījumā vispār nav jāmaksā nodoklis. Pieteicēji uzskata, ka viņiem uz zemes gabaliem nav atjaunotas īpašuma tiesības un zeme nav ierādīta (iemērīta) dabā, nav sastādīti robežu noteikšanas akti, tāpēc nekustamā īpašuma nodoklis nav jāmaksā. Savukārt atbildētājs uzskata, ka attiecībā uz pieteicējiem ir izpildījušies nosacījumi personas atzīšanai par nekustamā īpašuma nodokļa maksātāju.

Tādējādi lietā pastāv strīds par to, vai pieteicēji ir uzskatāmi par personām, kurām jāmaksā nekustamā īpašuma nodoklis.

[3.2] Nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas kārtību reglamentē likums „Par nekustamā īpašuma nodokli".

Likuma "Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmā daļa noteic, ka nekustamā īpašuma nodokli maksā Latvijas vai ārvalstu fiziskās un juridiskās personas uz līguma vai citādas vienošanās pamata izveidotas šādu personu grupas vai to pārstāvji, kuru īpašumā vai tiesiskā valdījumā ir nekustamais īpašums. Šī panta otrajā un trešajā daļā ir noteikts, kas uzskatāms par nekustamā īpašuma īpašnieku un nekustamā īpašuma tiesisko valdītāju šā likuma izpratnē.

Proti, par nekustamā īpašuma īpašnieku šā likuma izpratnē uzskatāma persona, kuras īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu ir nostiprinātas zemesgrāmatā, par nekustamā īpašuma tiesisko valdītāju šā likuma izpratnē uzskatāma:

1) persona, kurai atbilstoši likumā noteiktās institūcijas lēmumam zemes reformas gaitā zeme nodota (piešķirta) īpašumā par samaksu vai atjaunotas īpašuma tiesības uz to un zeme ierādīta (iemērīta) dabā;

2) persona, kurai īpašuma tiesības uz ēkām vai būvēm atjaunotas likumā noteiktajā kārtībā un kura tās ir pārņēmusi;

3) persona, kura nekustamā īpašuma valdījumu ieguvusi uz mantojuma tiesību vai cita pamata.

Tiesa piekrita atbildētāja norādītajam, ka no iepriekš citētajām tiesību normām izriet, ka, lai personu atzītu par nekustamā īpašuma nodokļa maksātājiem, ir jākonstatē divi apstākļi, t.i.: 1) personai atbilstoši likumā noteiktās institūcijas lēmumam zemes reformas gaitā zeme nodota (piešķirta) īpašumā par samaksu vai atjaunotas īpašuma tiesības uz to; 2) zeme ierādīta (iemērīta) dabā.

[3.3] Tiesas ieskatā pieteicēju apgalvojumi, ka viņi nav uzskatāmi par nekustamā īpašuma nodokļa maksātājiem, jo nav atjaunotas īpašuma tiesības uz strīdus zemes gabaliem un tie nav ierādīti (iemērīti) dabā, ir nepamatots un neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem.

[3.3.1] No lietas materiāliem izriet, ka ar Rīgas pilsētas Zemes komisijas 1997.gada 22.maija lēmumu Nr.19/161 (*2.sējums, lietas lapa 134*) *Z.M.*, *V.B.*, *Al.M.* un *A.M.* tika atzītas un atjaunotas īpašuma tiesības uz zemes gabalu Rīgā, */adrese/*, */kadastra numurs/*, ar platību 4586 kv.m, katram 1/4 domājamās daļas apmērā. Ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 1998.gada 28.oktobra spriedumu augstāk minētais Rīgas pilsētas Zemes komisijas lēmums grozīts, nosakot, ka īpašuma tiesības iepriekš minētajām personām ir atjaunojamas tikai 1/8 domājamās daļas apmērā katram.

No Latvijas Republikas Valsts zemes dienesta Lielrīgas reģionālās nodaļas 1999.gada 24.augusta izziņas Nr.l-l 0/92 un tai pievienotā robežu regulēšanas plāna, kas adresēta Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļai, ir redzams, ka sakarā ar A.Bieziņa ielas izbūvi zemesgabals ar */kadastra numurs/*, platība 4586 kv.m., tiek sadalīts divos zemes gabalos, t.i., zemes gabals ar */kadastra numurs/*, platība 1716 kv.m., un zemes gabals ar */kadastra numurs/*, platība 2084 kv.m. A.Bieziņa ielas izbūve no sākotnējā zemes gabala 4586 kv.m. platībā aizņem 786 kv.m.

1999.gada 14.jūnijā Valsts zemes dienests ir veicis, atdalītā zemes gabala ar */kadastra numurs/*, platība 1716 kv.m., uzmērīšanas darbus, par ko 1999.gada 29.jūnijā ir sastādīts zemes robežu plāns. Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr.19216 minētais nekustamais īpašums ir reģistrēts 1999.gada 19.jūlijā (*2.sējums, lietas lapa 123*).

Tāpat 1999.gada 14.jūnijā Valsts zemes dienests ir veicis arī atdalītā zemes gabala ar */kadastra numurs/*, platība 2084 kv.m., uzmērījumu, par ko 1999.gada 2. jūlijā ir ticis sastādīts zemes robežu plāns. Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr.19202 minētais nekustamais īpašums ir reģistrēts 1999.gada 24.augustā (*2.sējums, lietas lapa 125*).

[3.3.2] Ar Rīgas pilsētas Zemes komisijas 1997.gada 19.jūnija lēmumu Nr.23/158 (*2.sējums, lietas lapa 136*) *Z.M.*, *V.B.*, *Al.M.* un *A.M.* tika atzītas un atjaunotas īpašuma tiesības uz zemes gabalu Rīgā, */adrese/*, */kadastra numurs/*, ar platību 4573 kv.m., katram 1/4 domājamās daļas apmērā. Ne ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 1998.gada 20.aprīļa spriedumu, ne arī ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 1998.gada 28.oktobra spriedumu minētais Rīgas pilsētas Zemes komisijas lēmums daļā, kas attiecas uz zemes gabalu Rīgā, */adrese/*, */kadastra numurs/*, netika grozīts.

1999.gada 14.jūnijā Valsts zemes dienests ir veicis zemes gabala ar */kadastra numurs/*, platība 3622 kv.m., uzmērīšanas darbus, par ko 2005.gada 16.februārī ir ticis sastādīts zemes robežu plāns. Rīgas pilsētas zemesgrāmatas */nodalījuma numurs/* minētais nekustamais īpašums ir reģistrēts 2005.gada 22.februārī (*2.sējums, lietas lapa 129*).

[3.3.3] Ar Rīgas pilsētas Zemes komisijas 1997.gada 19.jūnija lēmumu Nr.23/158 *Z.M., V.B., Al.M.* un *A.M.* tika atzītas un atjaunotas īpašuma tiesības uz zemes gabalu Rīgā, */adrese/*, */kadastra numurs/,* ar platību 4636 kv.m., katram 1/4 domājamās daļās apmērā. Ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 1998.gada 28.oktobra spriedumu minētais Rīgas pilsētas Zemes komisijas lēmums grozīts, nosakot, ka īpašuma tiesības iepriekš minētajām personām ir atjaunojamas tikai 1/8 domājamās daļas apmērā katram.

1999.gada 14.jūnijā Latvijas Republikas Valsts zemes dienests ir veicis zemes gabala ar */kadastra numurs/*, platība 1973 kv.m., uzmērīšanas darbus, par ko 1999.gada 28.jūnijā ir ticis sastādīts zemes robežu plāns. Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr.19197 minētais nekustamais īpašums ir reģistrēts 1999.gada 16.jūlijā (*2.sējums, lietas lapa 130*).

[3.3.4] No iepriekš konstatētā izriet, ka ar konkrētiem Zemes komisijas lēmumiem īpašuma tiesības uz norādītajiem zemes gabaliem tika atzītas un atjaunotas. Nepamatots ir pieteicēju viedoklis, ka pēc 1998.gada 28.oktobra sprieduma stāšanās likumīgā spēkā zemes komisijai vajadzējis pieņemt jaunus lēmumus. Ar tiesas spriedumu Rīgas pilsētas Zemes komisijas lēmumi nav atcelti, bet tikai daļēji grozīti, pie kam tikai attiecībā uz mantinieku domājamām daļām.

Ņemot vērā minēto, tiesa secināja, ka pieteicēju apgalvojumi par to, ka viņiem nav atjaunotas īpašuma tiesības uz konkrētajiem zemes gabaliem, neatbilst atbildētāja iesniegtajiem pierādījumiem un lietas faktiskajiem apstākļiem.

[3.4] Atbildētājs norādījis, ka attiecībā par strīdus nekustamo īpašumu ar */kadastra numurs/* nekustamā īpašuma nodoklis pieteicējiem ir rēķināts nevis kā šā nekustamā īpašuma domājamo daļu tiesiskajiem valdītājiem, bet gan, pamatojoties uz likuma ,,Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmo un otro daļu, kā šā nekustamā īpašuma domājamo daļu īpašniekiem.

Saskaņā ar likuma ,,Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmo daļu nekustamā īpašuma nodokli maksā fiziskās un juridiskās personas, kuru īpašumā vai tiesiskā valdījumā ir nekustamais īpašums. Savukārt minētā likuma 2.panta otrā daļa nosaka, ka par nekustamā īpašuma īpašnieku šā likuma izpratnē ir uzskatāma persona, kuras īpašuma tiesības ir reģistrētas zemesgrāmatā.

No lietas materiāliem ir redzams, ka ar Rīgas pilsētas Zemes komisijas 1996.gada 24.oktobra lēmumu Nr.41/108 (*2.sējums, lietas lapa 132*) *Z.M., V.B., Al.M.* un *A.M.* tika atjaunotas īpašuma tiesības uz zemes gabalu Rīgā, */adrese/*, */kadastra numurs/*, ar platību 3155 kv.m, katram 1/8 domājamās daļas apmērā. Attiecībā uz šo zemes gabalu tiesā nav risināti civiltiesiski strīdi, kas ietekmētu iepriekš minētā Rīgas pilsētas Zemes komisijas lēmuma saturu.

1994.gada 14.augustā Valsts zemes dienests ir veicis zemes gabala ar */kadastra numurs/,* platība 3155 kv.m, uzmērīšanas darbus, par ko 1997.gada 7.oktobrī ir ticis sastādīts zemes robežu plāns.

Ar Rīgas pilsētas zemesgrāmatas tiesneša 1996.gada 10.decembra lēmumu minētais nekustamais īpašums ir reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr.5697 (*2.sējums, lietas lapa 127*), vienlaicīgi nostiprinot arī pieteicēju īpašuma tiesības uz 1/8 domājamo daļu no nekustamā īpašuma katram. Līdz ar to pie šādiem lietas apstākļiem pieteicēji ir viennozīmīgi uzskatāmi par nekustamā īpašuma nodokļa maksātājiem par savā īpašuma esošajām zemes gabala domājamajām daļām.

[3.5] Pēc būtības lietā nav strīda, ka arī visi pārējie strīdus nekustamie īpašumi ir reģistrēti Rīgas pilsētas zemesgrāmatā, attiecīgi, zemes gabals ar */kadastra numurs/*, platība 1716 kv.m. - 1999.gada 19.jūlijā, zemes gabals ar */kadastra numurs/*, platība 2084 kv.m. - 1999.gada 24.augustā, zemes gabals ar */kadastra numurs/*, platība 3622 kv.m. - 2005.gada 22.februārī, un zemes gabals ar */kadastra numurs/*, platība 1973 kv.m. - 1999.gada 16.jūlijā.

Tiesa piekrita atbildētāja norādītajam, ka lietā tam ir būtiska nozīme

Saskaņā ar Zemesgrāmatu likuma 15.pantu zemesgrāmatas nodalījuma pirmā daļa sadalās divās iedaļās, no kuras pirmajā iedaļā norāda nekustamo īpašumu, nekustamajam īpašumam par labu nodibinātos servitūtus un reālnastas, nekustamajam īpašumam pievienotos zemes gabalus, kā arī nekustamā īpašuma un tam pievienoto zemes gabalu platību. Savukārt saskaņā ar likuma ,,Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatā" 4.pantu attiecībā uz zemi nostiprinājuma lūgumam pievienojams zemes robežu plāns. Arī Zemesgrāmatu likuma 62.pants nosaka, ka, atklājot zemesgrāmatu nodalījumu nekustamam īpašumam, kas agrāk nemaz nav bijis ierakstīts zemesgrāmatā vai kam nodalījumi iznīcināti vai gājuši zudumā, bez 61.pantā paredzētajiem pielikumiem, iesniedzot nostiprinājuma lūgumu (attiecībā uz īpašuma tiesību nostiprināšanu uz zemi), tam pievienojams noteiktā kārtībā izgatavots un reģistrēts zemes robežu plāns.

Ņemot vērā minēto tiesību normu regulējumu, ir secināms, ka Rīgas pilsētas zemesgrāmatas tiesneši, pirmreizēji reģistrējot strīdus nekustamos īpašumus, jau ir izvērtējuši nostiprinājuma lūgumiem pievienotos Latvijas Republikas Valsts zemes dienesta sastādītos zemes robežu plānus un atzinuši tos par tiesiski pamatotiem un pareiziem. Rīgas domei, veicot nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinu, nav nekāda pamata apšaubīt zemesgrāmatu ierakstu pareizību.

[3.6] Tiesa par pamatotu atzina atbildētāja norādīto, ka pieteicēju tiesisko valdījumu uz strīdus nekustamo īpašumu domājamajām daļām apliecina arī tas, ka uz šo brīdi šīm personām nav nekādu šķēršļu savu īpašuma tiesību reģistrācijai zemesgrāmatā, kā to ir izdarījuši pārējie zemes gabalu domājamo daļu īpašnieki.

Saskaņā ar likuma ,,Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 7.pantu fiziskās vai juridiskās personas atgūtā zeme ierakstāma zemesgrāmatā uz šīs personas vārda, pamatojoties uz likumā paredzētajā kārtībā pieņemtu lēmumu par zemes īpašuma tiesību atjaunošanu vai uz tiesas spriedumu. Kā jau iepriekš tika konstatēts, tad pieteicēju īpašuma tiesības uz strīdus zemes gabaliem attiecīgo domājamo daļu apmērā ir atjaunotas ar Rīgas pilsētas Zemes komisijas lēmumiem un Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas

1998.gada 20.aprīļa spriedumu, kā arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 1998.gada 28.oktobra spriedumu.

Ņemot vērā, ka šo zemesgabalu pirmreizējā reģistrācija zemesgrāmatā jau ir veikta, tad pieteicējiem, iesniedzot zemesgrāmatā nostiprinājuma lūgumu par savu īpašuma tiesību reģistrāciju uz attiecīgajām domājamajām daļām, vairs nav nepieciešams tam pievienot Latvijas Republikas Valsts zemes dienesta sastādītus zemes gabalu robežu plānus, jo tie jau ir sastādīti un iesniegti zemesgrāmatā, veicot pirmreizējo reģistrāciju.

Tāpat tiesa piekrita Rīgas domes norādītajam, ka fakts, ka pieteicēji kavējas ar savu īpašuma tiesību reģistrāciju zemesgrāmatā, tādā veidā saglabājot zemes gabalu domājamo daļu tiesiskā valdītāja statusu, nevar ietekmēt gan likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 15.pantā, gan likuma ,,Par nekustama īpašuma nodokli" 2.pantā noteikto pienākumu maksāt nekustamā īpašuma nodokli kā šo zemes gabalu domājamo daļu tiesiskajiem valdītājiem.

Nav pieļaujama situācija, ka personai, kura nevēlas savas īpašuma tiesības uz attiecīgo nekustamo īpašumu reģistrēt zemesgrāmatā, nekustamā īpašuma nodoklis netiek rēķināts, savukārt persona, kura ir veikusi sev piederošo domājamo daļu reģistrāciju, faktiski tiek par to ,,sodīta", jo kā šo zemes gabalu domājamo daļu īpašniecei, pamatojoties uz likuma ,,Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmo un otro daļu, sākot ar nākamo mēnesi pēc īpašuma tiesību reģistrēšanas tiek aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis.

[3.7] Pieteicēji pēc būtības nav iebilduši Rīgas domes tiesībām veikt nekustamā īpašuma nodokļa papildus aprēķinu pieteicējiem par 2004. un 2005.gadu saskaņā ar likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 23.panta otrās daļas pirmo punktu. Saskaņā ar minēto pantu nodokļu administrācijai ir tiesības precizēt nodokļu apmērus un uzlikt soda naudu triju gadu laikā pēc likumā noteiktā maksāšanas termiņa, ja ir pārkāpti nodokļu likumi, Ministru kabineta noteikumi par valsts nodevām un pašvaldības (padomes) izdotie saistošie noteikumi par pašvaldības nodevām.

Likuma ,,Par nekustamā īpašuma nodokli" 6.panta pirmā daļa nosaka, ka pašvaldības par nekustamā īpašuma nodokļa apmēru kārtējam taksācijas gadam paziņo nodokļa maksātājam līdz tā paša gada 15.februārim, nosūtot maksāšanas paziņojumu viņam vai viņa pilnvarotajai personai. Savukārt saskaņā ar iepriekš minētā likuma 6.panta otro daļu, ja nekustamā īpašuma nodokļa maksātājs līdz kārtējā taksācijas gada 15.februārim nav saņēmis maksāšanas paziņojumu, viņa pienākums ir mēneša laikā rakstveidā par to informēt pašvaldību, kura iekasē nodokli.

Lietā nav strīda par to, ka attiecīgajos taksācijas gados pieteicēji nav saņēmuši nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumus par 2004. un 2005.gadu. Līdz ar to, pamatojoties uz iepriekš minēto likuma ,,Par nekustamā īpašuma nodokli" 6.panta otro daļu, viņu pienākums bija mēneša laikā rakstveidā par to informēt Rīgas pašvaldību, ko pieteicēji nav darījuši.

Atbildētājs norāda, ka par strīdus zemes gabalu uzmērīšanas faktu Rīgas pašvaldība uzzināja no Valsts zemes dienesta, kurš, atbildot uz Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes pieprasījumu, tikai 2005.gada 4.aprīlī

nosūtīja pašvaldībai strīdus zemes gabalu robežu plānus. Līdz ar to attiecīgajos taksācijas gados pašvaldības rīcībā nebija informācijas par to, ka Valsts zemes dienests ir veicis strīdus zemes gabalu uzmērīšanu.

Ņemot vērā minēto, atbildētājs uzskata, ka savlaicīga nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšana nav bijusi iespējama tieši pieteicēju vainas dēļ, kas izpaudās, pirmkārt, kā informācijas nesniegšana par strīdus zemes gabalu robežu uzmērīšanas faktu, un otrkārt, kā likuma ,,Par nekustamā īpašuma nodokli" 6.panta otrās daļas pārkāpums, savlaicīgi nepaziņojot pašvaldībai, ka netiek saņemti nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumi. Līdz ar to Rīgas pašvaldība ir pamatoti un pareizi piemērojusi likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 23.panta otrās daļas 1.punktu, veicot nekustamā īpašuma nodokļa papildus aprēķinu par 2004.un 2005.gadu.

Pret minēto pieteicēji nav izteikuši iebildumus, uzskatot, ka konkrētajā gadījumā viņiem vispār nav jāmaksā nekustamā īpašuma nodoklis.

[3.8] Ņemot vērā visu iepriekš izklāstīto, tiesa atzina, ka ir izpildījušies abi likuma nosacījumi, lai atzītu pieteicējus par nekustamā īpašuma nodokļu maksātājiem, proti, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Zemes komisijas lēmumiem un Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 1998.gada 20.aprīļa spriedumu, kā arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 1998.gada 28.oktobra spriedumu, pieteicējiem ir atjaunotas īpašuma tiesības uz strīdus zemes gabaliem attiecīgu domājamo daļu apmērā, turklāt Latvijas Republikas Valsts zemes dienests attiecībā uz visiem strīdus zemes gabaliem ir sastādījis zemes robežu plānus, un visi zemes gabali ir reģistrēti attiecīgajos Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumos.

Pēc būtības pieteicēju iebildumi attiecas uz zemes gabalu platībām un robežām.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka nodokļa maksāšanas pienākuma izpildi un valsts tiesības saņemt noteiktos nodokļu maksājumus nevar ietekmēt nodokļa maksātāja privāttiesiska rakstura strīdi ar citiem privāto tiesību subjektiem *(Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 23.novembra spriedums lietā SKA-217).*

[3.9] Iesniegumā par trūkumu novēršanu pieteicēji atteikušies no prasījuma par materiālā un morālā kaitējuma atlīdzināšanu, tāpēc šajā daļā administratīvā lieta nav ierosināta. Pieteicēji arī lūguši piedzīt par labu pieteicējiem visus tiesāšanās izdevumus par advokātu pakalpojumiem un valsts nodevām, pavisam kopā 75 lati. Nekādi dokumenti par minēto nav pievienoti. Tā kā tiesa noraida pieteicēju prasījumu par Lēmumu atcelšanu, nav pamata lemt arī par tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu. Arī šajā prasījuma daļā pieteikums ir noraidāms.

[3.10] Tiesa konstatēja, ka pie pieteikuma pieņemšanas un lietas ierosināšanas nav izlemts pieteicēju prasījums par pienākuma uzlikšanu Rīgas domei pieņemt pārsūdzības kārtībā lēmumu par apstrīdētajiem Rīgas pilsētas zemes komisijas lēmumiem – 1997.gada 22.februāra lēmumu Nr.19/161 un 1997.gada 19.jūnija lēmumu Nr.23/158.

Lietā nav strīda, ka šie lēmumi tika pārsūdzēti tiesā un attiecībā uz tiem stājušies spēkā tiesas spriedumi. Ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 1998.gada 28.oktobra spriedumu tika daļēji grozīti minētie Rīgas pilsētas Zemes komisijas lēmumi. Ar 1998.gada 22.decembra Senāta Rīcības sēdes lēmumu kasācijas tiesvedība sakarā ar pieteicēju iesniegto kasācijas sūdzību ir izbeigta.

No minētā secināms, ka šajā prasījumā jau ir stājies spēkā tiesas spriedums, kas taisīts lietā starp tiem pašiem administratīvā procesa dalībniekiem par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata, tāpēc šajā pieteicēju prasījumā tiesvedība izbeidzama, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 282.panta 3.punktu.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 9.novembra spriedumu *Al.M., A.M.* un *V.B.* ir iesnieguši apelācijas sūdzību, lūdzot atcelt spriedumu un lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai Administratīvajai rajona tiesai.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka saskaņā ar Zemesgrāmatu likuma 44.pantu, lai reģistrētu zemesgrāmatā iepriekš minētos īpašumus, bez zemes gabalu plāniem, ko bija izgatavojis VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas mērniecības birojs, bija nepieciešams arī Rīgas pilsētas Zemes komisijas lēmums par īpašuma tiesību atjaunošanu uz zemes gabaliem *Al.M., A.M.* un *V.B.*. Līdz ar to pieteicēju ieskatā visi nodokļi ir aprēķināti nepareizi un ir pretrunā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmo un daļu un 2.panta trešās daļas 1.punktu.

[5] Par pieteicēju iesniegto apelācijas sūdzību Rīgas dome ir iesniegusi paskaidrojumus, norādot Administratīvajai rajona tiesai sniegtos paskaidrojumus par pieteikumu un papildus paskaidrojot turpmāko.

[5.1] Pieteikumā un apelācijas sūdzībā norādītais par to, ka pieteicēji nav uzskatāmi par nekustamā īpašuma nodokļa maksātājiem, jo viņiem nav atjaunotas īpašuma tiesības uz strīdus zemes gabaliem un tie nav ierādīti (iemērīti) dabā, ir nepamatots. Rīgas dome minēto pamato ar šā sprieduma 3.2 – 3.3.3 konstatēto.

[5.2] Pieteicējiem nekustamā īpašuma nodoklis ir rēķināts nevis kā nekustamā īpašuma domājamo daļu valdītājiem, bet gan, pamatojoties uz likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmo un otro daļu, kā šā nekustamā īpašuma domājamo daļu īpašniekiem.

[6] Tiesas sēdē pieteicēji uzturēja savu apelācijas sūdzību uz tajā norādītajiem motīviem.

Atbildētāja pārstāve apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[7] Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēju apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums noraidāms.

[8] Kā pamatoti konstatējusi pirmās instances tiesa, strīds nepastāv par nodokļa apmēru. Pieteicēji uzskata, ka viņiem uz zemes gabaliem nav atjaunotas īpašuma tiesības un zeme nav ierādīta (iemērīta) dabā, nav sastādīti robežu noteikšanas akti, tāpēc nekustamā īpašuma nodoklis vispār nav jāmaksā. Tādējādi lietā pastāv strīds par to, vai pieteicēji ir uzskatāmi par personām, kurām jāmaksā nekustamā īpašuma nodoklis.

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu atzīst, ka lietā pirmās instances tiesas sniegtais pamatojums ir pareizs, tas atbilst lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem [3.3] un ir pilnībā pietiekams. Ievērojot minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst pirmās instances tiesas spriedumu par tiesisku, pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai [3] un tādēļ šajā spriedumā atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

[9] Pieteicēji apelācijas sūdzībā norāda, ka saskaņā ar Zemesgrāmatu likuma 44.pantu, lai reģistrētu zemesgrāmatā iepriekš minētos īpašumus, bez zemes gabalu plāniem, ko bija izgatavojis VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas mērniecības birojs, bija nepieciešams arī Rīgas pilsētas zemes komisijas lēmums par īpašuma tiesību atjaunošanu uz zemes gabaliem *A.M.*, *Al.M.* un *V.B.*. Līdz ar to pieteicēju ieskatā visi nodokļi ir aprēķināti nepareizi un ir pretrunā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmo un daļu un 2.panta trešās daļas 1.punktu.

Pieteicēji tiesas sēdē uzsver, ka īpašuma tiesības uz nekustamajiem īpašumiem viņiem ir tikai atzītas, bet ne atjaunotas.

Saskaņā ar Zemesgrāmatu likuma 44.pantu ierakstu veidā uz nekustamu īpašumu nostiprina tiesības, kam pamatā ir tiesisks darījums, tiesas spriedums vai lēmums, vai administratīvu iestāžu akts, vai kas pastāv uz paša likuma pamata.

Kā redzams no lietas materiāliem (*Rīgas pilsētas Zemes komisijas 1996.gada un 1997.gada lēmumi, lietas 2.sēj. 132., 134. un 136.lapa*), īpašuma tiesības uz zemes gabaliem Rīgā, */adrese/*, */adrese/* un */adrese/* pieteicējiem ir atzītas un atjaunotas.

Īpašums */adrese/* ir sadalīts divos atsevišķos zemes gabalos, tas uzmērīts un reģistrēts zemesgrāmatā 1999.gada 19.jūlijā un 24.augustā.

Īpašums */adrese/* uzmērīts un reģistrēts zemesgrāmatā 2005.gada 22.februārī.

Īpašums */adrese/* ar */kadastra numurs/* uzmērīts un reģistrēts zemesgrāmatā 1999.gada 16.jūlijā.

Īpašums */adrese/* ar */kadastra numurs/* uzmērīts 1994.gada 14.augustā un reģistrēts zemesgrāmatā 1996.gada 10.decembrī.

Tādējādi visi nekustamie īpašumi ir uzmērīti un pirmreizēji reģistrēti zemesgrāmatā, pamatojoties uz zemesgabalu robežu plāniem. Saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatā" 4.pantu un

Zemesgrāmatu likuma 62.pantu attiecībā uz zemi nostiprinājuma lūgumam pievienojams zemes robežu plāns, līdz ar to minētais izslēdz iespēju, ka zeme nav iemērīta dabā.

Vēl jo vairāk, kā norādījuši pieteicēji, nekustamie īpašumi uz doto brīdi ir pārdoti, tādējādi atbilstoši Civillikuma 927., 1032. un 2003.pantam, kas noteic, ka atsavināt var tikai savu īpašumu, kā arī ņemot vērā iepriekš minēto, nepamatots ir pieteicēju arguments, ka tiesības uz īpašumu pieteicējiem ir vienīgi atzītas, bez tālākas īpašuma nodošanas.

[10] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 282.panta 3.punktu tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja spēkā stājies tiesas spriedums, kas taisīts lietā starp tiem pašiem administratīvā procesa dalībniekiem par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata.

Ņemot vērā konstatēto, proti, ka attiecībā par Rīgas pilsētas zemes komisijas 1997.gada 22.februāra lēmumu Nr.19/161 un 1997.gada 19.jūnija lēmumu Nr.23/158 ir stājies spēkā tiesas spriedums (*lietas 1.sējuma 42. - 45.lapa*), apgabaltiesa atzīst, ka Administratīvā rajona tiesa pareizi izbeigusi tiesvedību šajā daļā, līdz ar to tās spriedums šajā daļā atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307., 309.pantu un 323.panta pirmās daļas 1.punktu un 324.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

A.M., Al.M., V.B. pieteikumu daļā par Rīgas domes 2006.gada 17.marta Lēmumu Nr.1-43/RD-06-638-ap, 1-43/RD-06-642-ap, 1-43/RD-06-643-ap, 1-43/RD-06-644-ap, 1-43/RD-06-645-ap, 1-43/RD-06-640-ap, 1-43/RD-06-636-ap, 1-43/RD-06-634-ap, 1-43/RD-06-630-ap, 1-43/RD-06-629-ap, 1-43/RD-06-633-ap, 1-43/RD-06-635-ap, 1-43/RD-06-637-ap, 1-43/RD-06-639-ap, 1-43/RD-06-641-ap atcelšanu noraidīt.

Atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 9.novembra spriedumu lietā daļā, kurā izbeigta tiesvedība lietas daļā par pienākuma uzlikšanu Rīgas domei pieņemt pārsūdzības kārtībā lēmumu par apstrīdēto Rīgas pilsētas zemes komisijas 1997.gada 22.februāra lēmumu Nr.19/161 un 1997.gada 19.jūnija lēmumu Nr.23/158.

Spriedumu daļā, ar kuru noraidīts pieteikums daļā, 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Spriedums daļā, ar kuru atstāt negrozīts Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 9.novembra spriedums lietā daļā, nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs V.Endzelis

Tiesneses K.Krastiņa

L.Vīnkalna